

Getuigenissen over het historische bestaan van Jezus

Buiten de H. Schrift

Ondanks de bewijslast zijn er af en toe mensen die het historische bestaan van Jezus ontkennen.

Heidense en Joodse getuigenissen

- Heidense getuigenissen.
 - ▶ Cornelius Tacitus (54-119).
 - ▶ Caius Plinius Minor (Plinius de jongere) (62-113).
 - ▶ C. Suetonius Tranquillus (ca 75-160).
 - ▶ De Syrische stoïcijn Mara Bar Serapion.
- Joodse getuigenissen.
 - ▶ Flavius Josephus (±37-105).
 - ▶ De Talmud.

Cornelius Tacitus (54-119)

- Tacitus, Romeins geschiedschrijver, schreef ±116 over de vervolgingen in Rome in 64 onder keizer Nero:
 - ▶ "Christus aan wie zij hun naam ontlenden onderging de doodstraf onder procurator Pontius Pilatus t.t.v. keizer Tiberius." (Annales XV, 44).
 - ▶ "Auctor nominis eius Christus Tiberio imperante per procuratorem Pontium Pilatum supplicio adfectus erat".

Caius Plinius Minor (Plinius de jongere) (62-113)

- Plinius schreef als landvoogd van Bithynië (in 111) in een brief aan zijn oom keizer Trajanus:
 - ▶ "omdat zij gewoon waren op een vaste dag voor het opgaan van de zon samen te komen en in beurtzang een hymne tot Christus te zingen, alsof Hij God was..." (Ep. X,96.97).
 - ▶ "Stato die ante lucem convenire carmenque christo quasi deo dicere".

C. Suetonius Tranquillus (ca 75-160)

- Hij schreef ±120 over de tijd van keizer Claudius (41-54):
 - ▶ "Hij wierp de Joden die een hevige strijd hadden op aanstoken van Chrestus (sic!) de stad uit" (Vita Claudii 25,4).
 - ▶ "Judaeos impulsore Chresto assidue tumultuantes Roma expulit".

- Dit bericht stemt overeen met een opmerking in Hand. 18,2 over Paulus die net in Korinte aankwam (voorjaar 51):
 - ▶ "Claudius had namelijk verordend, dat alle Joden Rome moesten verlaten."

- In hetzelfde boek (Vita Neronis 16,2):
 - ▶ "Afflicti supplicii Christiani, genus hominum superstitionem novae et maleficae".
 - ▶ "De Christenen werden gestraft, een groep mensen met een nieuwe en kwaardadig bijgeloof".

De Syrische stoïcijner Mara Bar Serapion

- Mara Bar Serapion schreef een brief aan zijn zoon Serapion (na 70):
 - ▶ "Wat hadden de Joden aan de executie van hun wijze Koning, die op dat ogenblik van hem werd weggenomen in het koninkrijk? ... De Joden werden verspreid en beroofd, en van hun bezittingen verdreven, en nu leven ze zowat overal ... De wijze koning is niet dood dank zij de nieuwe wet die Hij gegeven heeft."

Flavius Josephus (±37-105)

Joods geschiedschrijver

- *Antiquitates* 18,3,3: (ca 93) [mogelijk Christelijke inlas]
 - ▶ "In die tijd (toen Pontius Pilatus stadhouder was) leefde Jezus, een wijze man, tenminste als men hem een man mag noemen. Hij deed immers uitzonderlijke daden en Hij was een leraar van de mensen die de waarheid met vreugde omhelzen. Zo wist Hij veel Joden, maar ook velen uit het heidendom aan zich te binden. Hij was de Christus. Zij die hem liefhadden hielden niet op van hem te houden toen Pilatus, nadat de onzen hem hadden uitgeleverd en hem tot de doodstraf aan het kruis veroordeeld hadden. Hij verscheen hen immers opnieuw levend op de derde dag, zoals de door God gezonden profeten, dit en duizend andere wonderlijke dingen over Hem voorzien hadden. En het naar hem genoemde volk der Christenen bestaat voort tot op deze dag."
- *Antiquitates* 20,9,1:
 - ▶ "*Jacobus*, de broeder van Jezus, die Christus genoemd wordt," werd veroordeeld tot steniging onder de hogepriester Ananus II in het jaar 62.

De Talmud

Joodse geschriften uit eerste eeuwen

- Her en der in de Talmud is sprake over Jezus.
 - ▶ dit zijn commentaren van bekende rabbi's op het O.T.
 - ▶ deze geschriften zijn meestal vijandig tegenover Jezus.

- ▶ ze melden
 - dat Zijn moeder Mirjam (Maria) heette,
 - dat Hij leerlingen verzamelde
 - en wonderen deed.

 - Zijn wonderen worden als duivelswerk uitgelegd, maar niet ontkend.
 - Ook wordt vermeld dat Hij als dwaalleraar (bedrieger) op de vooravond van Pasen werd opgehangen (= gekruisigd).
 - [Vgl. deze woorden in de mond van de Jood in Justinus, *Dial.* 108,2]

Einde

